

رابطه طرحواره‌های ناسازگار اولیه و جامعه‌ستیزی در زنان بی‌خانمان وابسته به مواد

الهام کرمی^{۱*}، هادی بهرامی^۲، علیرضا محمدی آریا^۳، علی‌اصغر اصغر نژاد فرید^۴ و زهرا فخری^۵

دریافت مقاله: ۹۱/۱۰/۱؛ دریافت نسخه نهایی: ۹۲/۴/۱۵؛ پذیرش مقاله: ۹۲/۵/۲۲

چکیده

هدف: هدف پژوهش تعیین طرحواره‌های ناسازگار اولیه و جامعه‌ستیزی در زنان بی‌خانمان وابسته به مواد بود. **روش:** روش پژوهش از نوع همبستگی و جامعه‌آماری حدود ۸۰۰ زن بی‌خانمان وابسته به مواد در مکان‌های مختلف شهر تهران بود. از میان این مکان‌ها مرکز گذری خانه خورشید و خوابگاه زنان تولد دوباره و تمام پارک‌های جنوب شهر تهران انتخاب شدند و به روش دردسترس ۶۰ نفر به خرد-مقیاس جامعه‌ستیزی نسخه دوم تجدیدنظر شده پرسشنامه چندوجهی مینه‌سوتای جیمز بوچر ۱۹۸۹ و نسخه کوتاه پرسشنامه طرحواره‌های ناسازگار اولیه یانگ ۱۹۹۸ پاسخ دادند. **یافته‌ها:** یافته‌ها نشان داد جامعه‌ستیزی ۷۳٪ از زنان بی‌خانمان وابسته به مواد بالا است و در طرحواره‌های ناسازگار اولیه در زیرمقیاس‌های ایشاره بالاترین و در وابستگی /بی‌کفایتی پایین‌ترین نمره را دارند. به علاوه طرحواره‌های انزواج اجتماعی/بیگانگی با بیشترین و وابستگی /بی‌کفایتی با کمترین مقدار می‌تواند ۳۵٪ از واریانس جامعه‌ستیزی را پیش‌بینی کند. **نتیجه‌گیری:** با توجه به اهمیت طرحواره‌های ناسازگار اولیه در بروز اختلال‌های شخصیت و آسیب‌های روانی - اجتماعی این زنان، تمرکز بر این طرحواره‌ها در برنامه‌های درمانی به منظور ارتقاء سازگاری فردی، روانی، اجتماعی و رفع مشکل‌های ترک مواد می‌تواند بسیار مفید و کمک‌دهنده باشد.

کلیدواژه‌ها: زنان بی‌خانمان، جامعه‌ستیزی، طرحواره‌های ناسازگار اولیه، وابسته به مواد

۱*. نویسنده مسئول: کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران
Email: E.karami80@yahoo.com

۲. استاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

۳. استادیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

۴. استادیار دانشگاه علوم پزشکی ایران

۵. کارشناس ارشد روان‌شناسی عمومی، دانشگاه شهید بهشتی

مقدمه

بر پایه اظهارنظر سازمان جهانی بهداشت (2001، نقل از نوربالا، 1390)، یکی از ده بیماری‌ی که در سال 1990 میلادی در جهان موجب بیشترین میزان ناتوانی در آدمیان شده، سوءصرف مواد و الكل است؛ امروزه این آشتفتگی به یکی از بزرگ‌ترین مشکلات جوامع بشری تبدیل گردیده است.

پژوهش کیفی در مورد تعیین مشکلات اجتماعی در اولویت ایران، از دید صاحب‌نظران با کاربرد روش دلفی نشان داد، 15 مشکل مورد اجماع افراد صاحب‌نظر است که اولین آن‌ها اعتیاد است. بنابراین اعتیاد به عنوان مهم‌ترین مشکل اجتماعی ایران تلقی شده است (رفیعی، مدنی‌قهفرخی و وامقی، 1387). اعتیاد با سه ویژگی جسمی، وابستگی روانی و تحمل دارویی مشخص می‌شود (روحی کریمی، فرهادی، میرجانی‌اقدم، جعفری، موسویان و همکاران، 1390). مواد مخدر یکی از مشکلات اصلی بهداشتی کشور و مسبب شیوع برخی از بیماری‌های عفونی است، به طوری که مرکز مدیریت بیماری‌های وزارت بهداشت عنوان کرده که در سال 1389 حدود 66% موارد گزارش شده آزمایش مثبت نشانگان نقش ایمنی اکتسابی (ایdz)¹، به دلیل اعتیاد تزریقی بوده است (صابری زفرقندی، 1389).

در مورد اعتیاد زنان در مقایسه با مردان تفاوت‌هایی مشاهده شده است. از یک سو میزان مصرف تزریقی مواد در زنان کمتر از مردان (رحمی موق، ملایری خواه لنگرودی، دلبرپور احمدی و امین‌اسماعیلی، 1390)؛ و از سوی دیگر رفتارهای پرخطر در زنان برابر یا حتی بیشتر از مردان، به عنوان مثال مصرف سرنگ مشترک در زنان بیش از مردان است (رفیعی، نارنجی‌ها، شیرین‌بیان، نوری، جوادی‌پور و همکاران، 2009). در بررسی معتمدان تزریقی شهر تهران، گزارش شده است که بیشتر زنان مصرف‌کننده تزریقی مواد در شرایط بد بهداشتی زندگی می‌کنند و برای ادامه زندگی دست به تن‌فروشی می‌زنند (رازاقی، رحیمی موقر، محمد و حسینی، 2003) پژوهش‌ها نشان داده‌اند که مصرف مواد در زنان به ویژه مصرف تزریقی با آسیب‌های دیگر اجتماعی مانند فرار از منزل و روپی‌گری همراه است (اردلان، هلاکوبی‌نائینی، محسنی‌تبریزی و جزایری، 1381). اعتیاد در زنان - به ویژه زنان بی‌خانمان - وضعیت آن‌ها را از لحاظ اقتصادی وخیم‌تر می‌کند؛ لذا برای حمایت اقتصادی به مردان وابسته-تر می‌شوند و این موضوع باعث گسترش فحشا می‌شود (شایگان، 1390).

همچنین در زنان مصرف‌کننده مواد، احتمال وقوع بزهکاری و ارتکاب جرم بالا می‌رود؛ شایع‌ترین نوع بزهکاری آن‌ها، جرائم مالی نظیر سرقت از منزل و معازه‌ها، حمل و توزیع مواد مخدر و روپی‌گری است (جمشیدی‌منش، سلیمانی‌فر و حسینی، 1383). کارسون 2003 نقل

1. acquired immune deficiency syndrome (AIDS)

می‌کند؛ احتمال وقوع خشونت در زنان با مصرف مواد مخدر 6 برابر و با مصرف الكل تا 3 برابر افزایش می‌یابد (شاپیگان، 1390). پژوهش‌های زیادی نشان می‌دهند افراد وابسته به دارو، دست کم از یک اختلال روانی دیگر نیز رنج می‌برند (صالحی، صالحی، فتوت، معتمدی، مرادی و ابراهیمی، 1391). به عنوان مثال گرایش‌های رفتاری جامعه‌ستیزی در بسیاری از معتادان مشاهده شده است. نتایج یافته زیمرمن و کوریل (1989)، به نقل از ورهیوئل، (2001) نشان داد افراد مصرف‌کننده مواد 17/2 مرتبه بیشتر احتمال دارد که همزمان دارای اختلال شخصیت ضداجتماعی نیز باشند. پژوهش رضایی، حیدری‌پور و قدمی (2012) نشان داد که افراد معتاد همچنین دارای طرحواره‌های ناسازگار اولیه هستند؛ مثلاً آن‌ها احساس می‌کنند دیگران نسبت به آن‌ها بی‌اعتماد و بدرفتارند و یا این‌که آن‌ها را رها خواهند کرد. یانگ 2003 مطرح کرد که طرحواره‌های ناسازگار اولیه ممکن است با سوءاستفاده از مواد ارتباط داشته باشد، چرا که تصور می‌شود سوءاستفاده مواد یکی از راهبردهای کنار آمدن است که افراد احتمالاً آن را برای اجتناب از عواطف منفی به کار می‌گیرند که به وسیله طرحواره‌های ناسازگار راهاندازی می‌شود (راپر، دیکسون، تین‌ول، بوس و مک‌گویر، 2009).

همچنین طرحواره‌های ناسازگار اولیه می‌تواند با اختلال‌های شخصیت (از جمله جامعه‌ستیزی) ارتباط داشته باشد، چرا که عقاید اساسی ناسازگار، نتایج اختلال شدید شخصیت هستند و یا این‌که این عقاید هسته‌ای ناسازگار، موجب رشد اختلال‌های شخصیت می‌شوند (ریوز و تیلور، 2007). نتایج پژوهش بال، کوب‌ریچاردسون، کونولی، بوجوسا و اونیل (2005) نشان داد که بیشترین طرحواره‌های ناسازگار اولیه معتادان بی‌خانمان به ترتیب شامل طرحواره‌های ایثار، انزوای اجتماعی، معیارهای سرسختانه، استحقاق، بازداری هیجانی و بی‌اعتمادی / بدرفتاری و کمترین طرحواره‌ها شامل وابستگی / بی‌کفایتی و خود تحول نیافته گرفتار است. نتایج بررسی رضایی و همکاران (2012) نیز در معتادان مرد نشان داد 14% آن‌ها اختلال شخصیت ضداجتماعی و طرحواره‌های رهاشدگی / بی‌ثبتاتی¹ و بی‌اعتمادی / بدرفتاری² داشتند. زرگر، کاکاوند، جلالی و صلواتی (1390) در پژوهش خود دریافتند که طرحواره‌های رهاشدگی / بی‌ثبتاتی، محرومیت هیجانی³، انزوای اجتماعی / بیگانگی⁴، استحقاق / خودبزرگبینی⁵، خویشتن - خویشتن داری و خودانضباطی ناکافی⁶، ایثار⁷، پذیرش / جلب توجه¹، معیارهای سرسختانه / عیب-

1. abandonment/instability

2. mistrust/abuse

3. emotional deprivation

4. social Isolation /alienation

5. entitlement /grandiosity

6. insufficient self-control & self-discipline

7. self-sacrifice

جویی² و تنبیه³ در افراد معتاد در مقایسه با افراد بهنگار بیشتر از سایر طرحواره‌ها است. همچنین نتایج ارزشیابی شاری، آندرسون و استارت (2012) نشان داد نمره‌های زنان معتاد به-طور با اهمیتی در 14-18 طرحواره از بالاتر از مردان است و نیز 4 طرحواره به‌طور خاص بین دو جنس متداول است. در پژوهش دیگری از شاری و استارت و آندرسون (2012) مشخص شد، تمامی 18 طرحواره ناسازگار اولیه با خودکنترلی ناکافی در سطوح متفاوت بین زنان و مردان بیمار تصدیق شده است و در مجموع زنان به‌طور با اهمیتی نمره‌های بالاتری از مردان در 11-18 طرحواره گرفتند. نتایج آزمایش راپر و همکاران (2009) نیز در مورد طرحواره‌های ناسازگار اولیه افراد وابسته به الكل و افراد عادی نشان داد گروه‌ها در 6-15 عقیده طرحواره‌ای تفاوت بالاهمیتی داشتند. همچنین در مورد رابطه جامعه‌ستیزی و مصرف مواد فرضیه توصیفی چهار وجهی از افراد جامعه‌ستیز وجود دارد که مشکلات آن‌ها را در 4 زمینه بین فردی، عاطفی، سبک زندگی، رفتارهای ضداجتماعی نشان می‌دهد (آبوت، 2007). همسو با این نتایج، والش، آلن و کوسان (2007) به این نتیجه دست یافتند که بیشترین رابطه مربوط به اختلال سوءصرف مواد و رفتارهای تکانشی و غیرمسئولانه جامعه‌ستیزی است. مطالعات مروری معتبر، شیوع اختلال‌های شخصیت را در افراد وابسته به مواد 34% تا 100% و برای اختلال شخصیت ضداجتماعی به‌نهایی 7% تا 55% برآورد می‌کند (ولج، 2006). از طرفی به‌نظر می‌رسد بیمارانی که به‌طور همزمان اختلال سوءصرف مواد و اختلال‌های روانپزشکی دارند از لحاظ پیش‌آگهی درمانی در وضعیت وخیم‌تری به‌سر می‌برند. در این زمینه، پژوهش مانگی، گیوانلی، بری، موس و موس (2010)، نشان داد بیماران با سوءاستفاده مواد و اختلالات روانپزشکی احتیاج به منابع درمانی بیشتری دارند تا کارکرد آن‌ها شبیه به افرادی شود که اختلال سوءصرف مواد به‌نهایی دارند. ریشه‌های آسیب‌های اجتماعی و بهویژه اعتیاد مسئله‌ای است که کم و بیش به آن پرداخته شده است اما در مورد ریشه‌های آسیب‌های زنان بی‌خانمان معتاد پژوهش‌ها اندک است. لذا پژوهش حاضر راجع به طرحواره‌های ناسازگار اولیه این گروه که زیربنای آن را نگرش‌های نادرست نسبت به‌خود، محیط و جامعه تشکیل می‌دهد و نیز برآورد میزان ویژگی شخصیتی جامعه‌ستیزی در این قشر می‌تواند ما را به شناخت بیشتر و راه‌کارهای درمانی جدیدتری رهنمون شود. فرضیه‌ها پژوهش حاضر از این قرارند:

1. میزان جامعه‌ستیزی در زنان وابسته به مواد بی‌خانمان بالا است.
2. میزان همه طرحواره‌های ناسازگار در زنان وابسته به مواد بی‌خانمان بالا است.

-
1. approval-seeking /recognition-seeking
 2. unrelenting standards / hypercriticalness
 3. panitiveness

رابطه طرحواره‌های ناسازگار اولیه و جامعه‌ستیزی در زنان ...

3. تمام زیرمقیاس‌های طرحواره‌های ناسازگار اولیه با جامعه‌ستیزی در زنان بی‌خانمان وابسته به مواد رابطه دارد.

روش

روش پژوهش حاضر توصیفی و از نوع همبستگی و جامعه آماری شامل تمام زنانی بود که اولاً وابسته به مواد بودند، یعنی مشکل سوءصرف و یا مصرف تفننی نداشتند و ثانیاً حداقل دو ماه بی‌خانمان بودند. با توجه به این که حجم جامعه آماری حدود 800 نفر بود، با استفاده از روش نمونه‌گیری دردسترس برای انتخاب نمونه، 25 نفر زن وابسته به مواد از خانه خورشید و خوابگاه زنان تولد دوباره در شهر تهران و 35 نفر از تمام پارک‌های جنوب شهر تهران و در کل 60 نفر انتخاب شدند. برای برخی از آزمودنی‌ها که سواد و یا توانایی تکمیل کردن پرسشنامه‌ها را به تنها‌ی نداشتند، سوال‌ها توسط آزمونگر یک به یک خوانده و سپس علامت‌گذاری شد.

ابزارهای پژوهش

1. فرم کوتاه پرسشنامه طرحواره‌های ناسازگار اولیه یانگ¹. زیر مجموعه‌ای با 75 ماده از 205 ماده نسخه اصلی است که در سال 1998 بهوسیله یانگ برای اندازگیری طرحواره‌های ناسازگار اولیه ساخته شد (دیوانداری، آهي، اکبری و مهدیان، 1388). این پرسشنامه بر اساس مقیاس لیکرتی و به صورت 1 تا 6، به این ترتیب که کاملاً درست = 6، تقریباً درست = 5، اندکی درست = 4، بیشتر درست تا غلط = 3، تقریباً غلط = 2، کاملاً غلط = 1 پاسخ داده می‌شود. در اولین پژوهش جامع یانگ، کلوسکو و ویشار 1986 در مورد ویژگی‌های روان‌سنگی آن برای هر طرحواره ناسازگار اولیه ضریب آلفایی از 0/83 تا 0/96 و ضریب بازآزمایی آن را در جمعیت غیر بالینی بین 0/53 تا 0/82 به دست آوردند (زرگ و همکاران، 1390). در پژوهش حاضر، آلفای کرونباخ 0/87 به دست آمد. هنجاریابی این پرسشنامه در ایران توسط آهي، محمدی فر و بشارت (1386) در دانشگاه‌های تهران انجام گرفت و همسانی درونی آن با استفاده از آلفای کرونباخ در زنان 0/97 و در مردان 0/98 به دست آمد. همچنین میزان روایی زیرمقیاس‌های نسخه کوتاه پرسشنامه طرحواره‌های ناسازگار یانگ با خرد مقیاس‌های آزمون فهرست تجدیدنظر شده 25 سوالی نشانگان مرضی² که توسط نجاریان و داوودی (1380) اعتباریابی شده است دامنه‌ای از 0/09 تا 0/49 دارد (آهي و همکاران، 1386). فاتحی‌زاده و عباسیان (1382) نیز در پژوهش خود، روایی آزمون طرحواره‌های ناسازگار یانگ را به روش همبستگی با آزمون باورهای

1. Young schema questionnaire (YSQ)
2. symptom chek list 25 (SCL25)

غیرمنطقی 0/34 محاسبه کردند. این آزمون دارای پنج حوزه طرحواره‌ای و در کل 15 طرحواره زیر است: 1. بریدگی و طرد¹ شامل رهاشدگی/بی‌ثباتی (سؤال‌های 6, 7, 8, 9, 10)، بی-اعتمادی/بدرفتاری (سؤال‌های 11, 12, 13, 14, 15)، محرومیت هیجانی (سؤال‌های 1, 2, 3)، بی-نقص/شرم² (سؤال‌های 21, 22, 23, 24, 25)، انزواج اجتماعی/بیگانگی (سؤال‌های 5, 4) (سؤال‌های 16, 17, 18, 19)، خودگردانی و عملکرد مختلط³ شامل واستگی/بی‌کفایتی (سؤال‌های 39, 40, 35, 36, 37)، آسیب‌پذیری نسبت به ضرر یا بیماری⁴ (سؤال‌های 31, 32, 33, 34)، خود تحول‌نیافته/گرفتار⁵ (سؤال‌های 41, 42, 43, 44, 45)، شکست (سؤال‌های 38, 39, 40, 27, 28, 29)، محدودیت‌های مختلط⁶ شامل استحقاق/خودبزرگ‌بینی (سؤال‌های 73, 74, 67, 68, 69, 70)، خویشتن‌داری و خود-انضباطی ناکافی (سؤال‌های 46, 47, 48, 49, 50)، اشاره (71) است. 4. دیگر جهت‌مندی⁷ شامل اطاعت⁸ (سؤال‌های 46, 47, 48, 49, 50) است. 5. گوش به زنگی بیش از حد و بازداری⁹ شامل بازداری هیجانی (سؤال‌های 51, 52, 53, 54, 55)، معیارهای سرسختانه/عیب‌جویی افراطی (سؤال‌های 56, 57, 58, 59, 60)، نمره‌ها می‌تواند بین 5 تا 30 باشد. در مطالعه حاضر نمره‌های بالاتر از میانگین آزمودنی‌ها که شامل نمره‌های 20 و بالاتر از آن بود به عنوان طرحواره با نمره بالا در نظر گرفته شد.

2. خردمنقیاس جامعه‌ستیزی از دومین نسخه پرسشنامه چندوجهی مینه‌سوتا¹⁰. پرسشنامه چندوجهی مینه‌سوتا برای اولین بار به وسیله هاتاوی و مک‌کین لی در سال 1943 و نسخه دوم آن در سال 1989 به سربرستی جیمز بوچر تدوین شد. این پرسشنامه با روش کلیدیابی تجربی ساخته شد و دارای 9 مقیاس روایی و 10 مقیاس بالینی است (گراهام، 1378). ضریب پایابی مقیاس‌های آزمون اصلی را با روش دو نیمه‌کردن بین 0/080-0/70 و ضرایب همبستگی مقیاس‌ها را از راه بازآزمایی بین 0/50-0/90 برآورد شده است (داوران، کافی‌Masolleh، مداد، ابراهیمی‌فرد، داوران و همکاران، 1391). این آزمون در ایران توسط براهنی، اخوت، شاملو و نوع‌برست، 1354 برای استفاده روان‌شناسان، روان‌بزشکان و مشاوران

1. disconnection & rejection
2. defectiveness & shame
3. impaired autonomy and performance
4. vulnerability to harm or illness
5. enmeshment & undeveloped self
6. impaired limits
7. other-directedness
8. subjugation
9. overvigilance / Inhibition
10. Minnesota multiphasic personality inventory (MMPI-2)

رابطه طرحواره‌های ناسازگار اولیه و جامعه‌ستیزی در زنان ...

هنجاريابي شد و ميزان رواي خرده مقیاس جامعه‌ستیزی (مقیاس 4 پرسشنامه) با خرده مقیاس-های آزمون فهرست تجدیدنظر شده نشانگان مرضی 90 سوالی¹، دامنه‌اي از 0/20 تا 0/59 دارد (دهقاني، عاشوري، حببي عسکرآباد و خطيبی، 1389). مقیاس جامعه‌ستیزی شامل 50 سؤال است و بهمنظور شناسايي بيماراني که شخصيت جامعه‌ستیز دارند به کار مى‌رود (اگراهام، 1378). نمره گذاري آن با استفاده از کلید آزمون است. نمره برش بالاي 65 به عنوان نمره بالا، نمره 50-65 به عنوان نمره متوسط و نمره زير 50 به عنوان نمره پايين در جامعه‌ستیزی تلقى مى‌شود. در پژوهش حاضر، آلفای کرونباخ اين خرده مقیاس 0/88 به دست آمد.

يافته‌ها

ماده مصرفی غالب زنان بی‌خانمان وابسته به مواد، شيشه بود؛ به طوری که 52 نفر از آن‌ها يا به-نهایي شيشه و يا مواد مصرفی ديگري را که اغلب شيشه و هروپين بود مصرف مى‌كردند. ميانگين سن 53 نفر از آنان 38/91 با دامنه سنی 22 تا 57 سال بود. 7 نفر سن خود را اعلام نكردند. تنها يك ششم از آنان همسر داشتند که آن هم با افرادي مثل خودشان عقد موقت كرده و بقие همگي مطلقه، بيوه و يا در حال متاركه بودند و فرد مجرد و دوشيزه در آن‌ها وجود نداشت. از نظر سطح تحصيلات نيز 42 نفر يا بيسواد يا تا مقطع راهنمائي و 13 نفر نيز تا مقطع متوسطه درس خوانده بودند. 5 نفر نيز داراي تحصيلات دانشگاهي بودند.

جدول 1. سطح جامعه‌ستیزی زنان بی‌خانمان وابسته به مواد

درصد	فرافاني	سطح جامعه‌ستیزی
3/33	2	پايين
23/33	14	متوسط
73/33	44	بالا

در جدول 1 ملاحظه مى‌شود سطوح جامعه‌ستیزی اکثر زنان مورد مطالعه بالا است. نتایج آزمون فرضیه اول نشان داد دامنه نمره‌های جامعه‌ستیزی زنان بی‌خانمان وابسته به مواد بر حسب نمره برش بين 45 تا 94 است. حدود 50% نمره‌ها بين 68 تا 76 با ميانگين 70/27 و انحراف استاندارد 10/29 بود.

نتایج آزمون فرضیه دوم نشان داد به طور کلي همه طرحواره‌های ناسازگار در زنان بی‌خانمان وابسته به مواد بالا است؛ بالاترین ميانگين مربوط به زير مقیاس‌های ايثار (25/77) و پايين ترين ميانگين مربوط به زير مقیاس‌های وابستگی / بی‌کفايتی (16/63) و خود تحول نايافته / گرفتار

(16/95) بود. دامنه نمره‌های اکثر مقیاس‌ها متناسب با دامنه نظری از 5 تا 30 بود. بعد از زیرمقیاس ایشارگروه مورد مطالعه به ترتیب در زیر مقیاس‌های رهاشدگی / بی‌شبایی (24/25)، محرومیت‌هیجانی (23/85)، انزواج اجتماعی / بیگانگی (23/48)، بی‌اعتمادی / بدرفتاری (23/45) و بازداری هیجانی (21/82) نمره‌های بالاتری را کسب کردند. نتایج نشان داد که اکثر زیرمقیاس‌ها از همبستگی متوسط و برخی از همبستگی متوسط به بالا برخوردار بودند، اما برخی از زیرمقیاس‌ها بر اساس داده‌های این گروه نمونه از همبستگی پایینی برخوردار بودند. به جز دو مورد (همبستگی بین ایثار و وابستگی / بی‌کفايتی = 0/01- و همبستگی بین ایثار و خویشن‌داری / خودانضباطی = 0/001) که صفر یا در حد صفر است، سایر همبستگی‌ها از 0/05 شروع و تا 0/61 گسترش داشت. با توجه به حجم نمونه 60 نفری همبستگی‌های بالاتر از 0/25 در سطح 0/05 به پایین معنادارند. بر این اساس اکثر ضرایب همبستگی مثبت و به لحاظ آماری معنادارند. برای تحلیل دقیق‌تر از جامعه‌ستیزی به عنوان متغیر ملاک و از نمره‌های 15 طرحواره در نقش متغیرهای پیش‌بین استفاده شد. همبستگی بین زیرمقیاس انزواطلبی اجتماعی / بیگانگی و جامعه‌ستیزی 0/35 و بالاترین ضریب همبستگی در سطح معناداری زیر 0/05 بود. ضرایب همبستگی بین جامعه‌ستیزی با ایثار، 0/30 و با خویشن‌داری / خودانضباطی ناکافی، 0/25 در سطح معناداری زیر 0/05 بود. اما سایر ضرایب همبستگی معنادار نبودند. از آنجا که این همبستگی‌های درونی ممکن است نقش بازدارنده برای یکدیگر داشته باشد، به این منظور از رگرسیون چندگانه به شیوه گام به گام استفاده شد تا مشخص شود کدامیک از زیرمقیاس‌ها می‌تواند اثر اصلی بر جامعه‌ستیزی با کنترل سایر متغیرها داشته باشد.

جدول 2. ضرایب رگرسیون و معناداری آن‌ها در چهار گام ورود به معادله

همبستگی تفکیکی	t	ضریب استاندارد شده رگرسیون	خطای استاندارد برآورد	ضریب استاندارد نشده رگرسیون	متغیرها	گام‌ها
0/35	2/85	0/35	0/22	0/62	انزوای اجتماعی	1
0/44	3/74*	0/49	0/23	0/86	انزوای اجتماعی معیارهای سرسختانه	2
-0/31	-2/445	-0/32	0/26	-0/64		
0/39	3/20	0/42	0/23	0/73	انزوای اجتماعی معیارهای سرسختانه	3
-0/36	-2/88	-0/37	0/27	-0/74		
0/28	2/15	0/27	0/16	0/35	اطاعت	
0/45	3/73*	0/47	0/22	0/86	انزوای اجتماعی معیارهای سرسختانه	4
-0/40	-3/19	-0/39	0/24	-0/78		
0/40	3/24	0/44	0/18	0/58	اطاعت	
-0/33	-2/60	-0/34	0/17	-0/44	وابستگی	

*P<0/05 **P<0/01

نتایج تحلیل رگرسیون گام به گام در جدول 2 نشان داد از میان 15 طرحواره، طرحواره‌های انزوای اجتماعی / بیگانگی، معیارهای سرسختانه / عیب‌جویی افراطی، اطاعت و وابستگی / بی - کفایتی می‌توانند در نقش متغیرهای پیش‌بین تقریباً 35% از واریانس جامعه‌ستیزی را پیش‌بینی کنند. نتایج تحلیل رگرسیون تا حد زیادی با نتایج حاصل از ضرایب همبستگی مرتبه صفر متفاوت است. نکته جالب این که در تحلیل رگرسیون طرحواره‌های معیارهای سرسختانه / عیب - جویی افراطی و وابستگی به گونه منفی جامعه‌ستیزی را پیش‌بینی می‌کنند.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های توصیفی نشان داد که تمام زنان بی‌خانمان معتاد، بیوه و متأهل هستند، قاسمی‌روشن (1382) نیز در پژوهش خود به همین مساله اشاره کرده است که در اعتیاد، تعداد زنان متأهل بیش از دختران است و عامل اصلی این موضوع اعتیاد شوهران است. این پژوهش نشان داد میزان جامعه‌ستیزی در زنان وابسته به مواد بی‌خانمان بالاست. تکانش‌گری یک نشانه شاخص اعتیاد دارویی و یک ویژگی مهم اختلال‌های بروئی‌سازی مثل جامعه‌ستیزی است که به طور معمول با اعتیاد دارویی همبود¹ است (جامسین، استفان، ایلین، راول و لورا، 2011). والش و همکاران (2007) نشان دادند بین اختلال سوءصرف مواد و رفتارهای تکانشی و غیرمسئولانه

1. comorbid

2. Jasmin, Stefan, Eileen, Raul & Laura.

جامعه‌ستیزی بیشترین رابطه را دارند. طبق نتایج بال و همکاران (2005) اختلال شخصیت ضداجتماعی با نرخ 47% در معتادان بی خانمان وجود دارد. در بررسی اختلال‌های شخصیت در معتادان به مواد مخدر مراجعه‌کننده به درمانگاه‌های متادون در سال 1385، شاکری، حسینی، جلیلیان و شرفی پژوهشی انجام دادند که نشان داد اختلال شخصیت ضداجتماعی با 38/6 دره ر دو جنس وجود دارد (انصاری، غرایی، افسر کازرونی، 1388).

رضایی و همکاران (2012) دریافتند اختلال شخصیت ضداجتماعی در معتادان 14% است. در این پژوهش‌ها همگی به وجود جامعه‌ستیزی اشاره می‌کنند، اما در پژوهش حاضر جامعه‌ستیزی در زنان معتاد بی خانمان از موقعیت ویژه‌ای برخوردار بود. نظریه‌های روان‌شناسی در تبیین سبب‌شناصی سوءصرف مواد، عدم انسجام شخصیتی، جامعه‌پذیری نامناسب، عدم تعهد و مسئولیت‌پذیری (بانگ و همکاران، 1386) و نیز عدم اعمال محدودیت‌های منطقی برای خود و تکانش‌گری (ورهیوئل، 2001) را از حمله عوامل مستعد کننده برای سوءصرف می‌دانند. با مقایسه یافته‌های پژوهش‌های دیگر با این پژوهش که اختصاص به زنان وابسته به مواد بی‌خانمان داشت، در یک نگاه می‌توان دریافت که جامعه‌ستیزی در زنان معتاد بی خانمان درصد بسیار بالاتری را دارد؛ صرف‌نظر از مقدار جامعه‌ستیزی اولیه (قبل از اعتیاد و بی خانمانی)، احتمالاً به تدریج در این افراد به خاطر شرایط زندگی نامطلوب جامعه‌ستیزی بیشتری رشد کرده است و یا این که زندگی در چنین شرایطی این چنین خصوصیتی را بیشتر می‌طلبید. زندگی با شرایط دشوار بی خانمانی، مستلزم هنجارشکنی، درآوردن خرج سنگین روزانه مواد از هر طریقی منجمله روپی‌گری، گدایی، جمع آوری ضایعات، خرید و فروش مواد، دوره‌گردی، دزدی و جزان از یک سو، و درگیری روزانه با پلیس، سابقه‌های متعددتر زندان به نسبت معتادان دیگر، تحمل فضاهای خشونت‌آمیز گداخانه‌ها، اردوگاه‌های اجباری و رفتارهای بد خانواده، اطرافیان و حتی نگرش بسیار منفی مردم اجتماع دست کم به خاطر ظاهر ناپسند آن‌ها از سوی دیگر؛ این افراد را مجبور می‌کند برای گذران زندگی توان شدیدتری بپردازند و بدون این که متوجه باشند هر روز بیشتر در آن غرق شوند در واقع زندگی این افراد، زندگی در قله جامعه‌ستیزی است.

یافته دیگر پژوهش حاضر حاکی از بالا بودن تمامی طرحواره‌ها در زنان وابسته به مواد بی‌خانمان بود، به گونه‌ای که آن‌ها در 8 طرحواره نمره بالای 20 کسب کردند. جالب این که این یافته با نتایج پژوهش بال و همکاران (2005) که در مورد طرحواره‌های ناسازگار اولیه در معتادان بی خانمان انجام شده است از لحاظ کمترین و بیشترین طرحواره‌ها کاملاً مطابقت می‌کند؛ نتایج آن‌ها هم نشان می‌دهد بیشترین طرحواره‌های معتادان بی خانمان به ترتیب ایشاره، انزواج اجتماعی، معیارهای سرسختانه، استحقاق، بازداری هیجانی و بی‌اعتمادی/ بدرفتاری و کمترین طرحواره‌ها هم وابستگی/ بی‌کفایتی و خود تحول نیافته گرفتار است. نتایج پژوهش

رضایی و شمس علیزاده (2011) نشان داد که افراد معتاد با اختلال شخصیت ضداجتماعی و مرزی، طرحواره‌های رهاشدگی / بی‌ثباتی و بی‌اعتمادی / بدرفتاری بالا داشتند؛ نتایج پژوهش زرگر و همکاران (1390) نیز نشان داد که طرحواره‌های رهاشدگی / بی‌ثباتی، محرومیت هیجانی، انزوای اجتماعی / بیگانگی، استحقاق / خودبزرگ‌بینی، خویشنده‌داری و خودانضباطی ناکافی، ایثار، پذیرش / جلب توجه، معیارهای سرسختانه / عیب‌جویی و تنبیه در مقایسه با افراد بهنچار بیشتر از سایر طرحواره‌ها است. یافته‌های این پژوهش در 6 طرحواره با پژوهش حاضر همخوان است. براتچی، میر، کاپلو، کیدنی و والر (2004) دریافتند بالاترین سطح آسیب شناختی نسبت به معتادان دیگر در سوءاستفاده‌کنندگان الكل دیده می‌شود که نمره‌های بالای در طرحواره‌های بازداری هیجانی، اطاعت و آسیب‌پذیری در مقابل درد را کسب کردند که در پژوهش حاضر تنها طرحواره بازداری هیجانی همسو با مطالعه براتچی و همکاران (2004) بود.

دکوولیر، گرازیانی، جکیرالدی، روئینک و هاتکیت¹ (2002) با مقایسه نمره‌های 46 بیمار وابسته به الكل با گروه گواه غیر الكلی دریافتند گروه بالینی الكلی، نمره‌های بالاتری را تقریباً در همه طرحواره‌ها به ویژه خویشنده‌داری ناکافی، بی‌اعتمادی / بدرفتاری، ایثار و رهاشدگی / بی‌ثباتی به عنوان موارد خاص با اهمیت توصیف کردند که باز هم پژوهش حاضر در همه موارد جز طرحواره خویشنده‌داری ناکافی با یافته پژوهش دکوولیر و همکاران (2002) همسو است. همان‌طور که ملاحظه می‌شود بین طرحواره‌های افراد بی‌خانمان وابسته به مواد با طرحواره‌های افراد باخانمان وابسته به مواد تفاوت‌ها و شباهت‌هایی وجود دارد؛ اما جالب این که در تنها پژوهشی که راجع به افراد بی‌خانمان وابسته به مواد یافت شد، نتایج طرحواره‌های ناسازگار اولیه با نتایج پژوهش حاضر یکسان بود.

طرحواره‌های رهاشدگی / بی‌ثباتی و محرومیت هیجانی مربوط به حیطه بریدگی و طرد هستند. به اعتقاد یانگ طرحواره‌های این حیطه در خانواده‌های سرد و بی‌عاطفه، مضایقه‌گر، تندخو و غیرقابل پیش‌بینی به وجود می‌آید. همان‌طور که ریز و ویلبرن (1983؛ نقل از زرگر و همکاران، 1390) بیان کرده‌اند، یکی از سبک‌های رایج در والدین افراد وابسته به سوءصرف مواد، کم‌عاطفه بودن، کنترل‌گرایی افراطی و تندخوی است که می‌تواند فرد را برای گرایش به مواد در سنین نوجوانی و جوانی مستعد کند. یکی از تبیین‌های احتمالی پژوهش حاضر این است که با توجه به گذشته نامساعد و بحران‌های زندگی این زنان و محرومیت‌هایی که آن‌ها در زندگی خود و شرایط زندگی بی‌رحمی که در خارج از خانه و بی‌خانمانی تجربه کرده‌اند تجربه هایی مانند بی‌اعتمادی حتی به نزدیک‌ترین اطرافیان، خیانت، رهاشدگی از جانب نزدیکان، احساس مورد سوءاستفاده قرار گرفتن و قربانی‌شدن در زندگی، احساس تفاوت داشتن با

1. Decouvelaere, Graziani, Gackiere-Eraldi, Rusinek & Hautekeete

دیگران بوده است، که طرحواره‌هایی مثل رهاشدگی، محرومیت هیجانی، بی‌اعتمادی/بدرفتاری، انزوای اجتماعی/بیگانگی و بازداری هیجانی را در آنان شکل داده است. تبیین احتمالی دیگر این است که در خانواده‌هایی که کودکان حمایت اجتماعی لازم را دریافت نمی‌کنند، ممکن است به روابط با دیگران و هنجارهای اجتماعی بی‌توجه باشند و استحقاق/خوبی‌گزینی در آن‌ها رشد کند یا این‌که به خواسته‌های دیگران بیش از حد اهمیت دهند و نیازهای خود را نادیده بگیرند و ایثار و معیارهای سرسختانه/عیب‌جویی در آن‌ها رشد یابد (زرگر و همکاران، 1390). نتایج این پژوهش نشان داد که همبستگی بین اکثر زیرمقیاس‌های طرحواره‌های ناسازگار اولیه متوسط و یا متوسط به بالا است. در تبیین این یافته می‌توان خاطر نشان کرد احتمالاً برخی طرحواره‌ها نسبت به هم اثر معکوس دارند و باعث خنثی کردن اثر پکدیگر می‌شوند از طرفی برخی از آن‌ها با هم همخوانی و همبستگی دارند. نتایج نشان داد که در کل طرحواره‌های انزوای اجتماعی، معیارهای سرسختانه، اطاعت و وابستگی می‌توانند جامعه‌ستیزی را پیش‌بینی کنند. این یافته تنها با نتایج پژوهش رضایی و همکاران (2012) همخوان بود. این پژوهشگران دریافتند معتقدان با اختلال شخصیت ضداجتماعی طرحواره‌های رهاشدگی و بی‌اعتمادی/بدرفتاری دارند. ریوز و تیلور (2007) نشان دادند خویشندهای و خودانضباطی ناکافی با اختلال شخصیت ضداجتماعی ارتباط دارد. نورDAL، هالث و هوگوم (2005) نیز نشان دادند بیماران با اختلال شخصیت ضداجتماعی، اسکیزوپریود و اسکیزوتاپیال، با هیچ‌یک از طرحواره‌های ناسازگار اولیه ارتباط ندارند. این یافته‌ها نشان می‌دهد که افراد معتقد دارای اختلال شخصیت، طرحواره‌های ناسازگار متفاوت با افراد غیرمعتقد دارای اختلال شخصیت دارند. احتمالاً افراد بی‌خانمان جامعه‌ستیز، به تدریج احساس متفاوت‌بودن با دیگران و انزوا و بیگانگی می‌کنند، آن‌ها به‌خاطر خصوصیت جامعه‌ستیزی و نحوه زندگی‌شان با مراجع قدرت مشکل دارند که در طرحواره اطاعت مشخص می‌شود. ارتباط منفی بین وابستگی و معیارهای سرسختانه با جامعه‌ستیزی در این پژوهش، می‌تواند به‌این خاطر باشد که خصوصیت جامعه‌ستیزی و شرایط زندگی بی‌خانمانی در این زنان با وابستگی و معیارهای سرسختانه داشتن در آن‌ها متناقض است که البته ورهیوئل (2001) هم در علل سوءصرف مواد بیان می‌کند که نداشتن محدودیت‌های زندگی و تکانش‌گری منجر به رفتارهای مواد‌جویی می‌شود.

می‌توان به عنوان نتیجه‌گیری کلی پژوهش عنوان کرد که در زنان بی‌خانمان وابسته به مواد اختلال شخصیتی جامعه‌ستیزی و نیز همه طرحواره‌های ناسازگار اولیه به‌طور کلی بالا است اما از بین این طرحواره‌های ناسازگار، طرحواره ایثار، معیارهای سرسختانه، رهاشدگی/بی‌ثبتاتی، محرومیت هیجانی، انزوای اجتماعی، بی‌اعتمادی/بدرفتاری، بازداری هیجانی و استحقاق/

خودبزرگ‌بینی از همه بالاتر هستند که این مسئله نشان‌دهنده وضعیت نامطلوب‌تر آن‌ها در این طرحواره‌هاست. بین اختلال شخصیتی جامعه‌ستیزی و نیز زیرمقیاس‌های طرحواره‌های ناسازگار اولیه نیز ارتباط معناداری دیده شد بهطوری که ملاحظه شد طرحواره‌های انسوای اجتماعی، معیارهای سرسختانه، اطاعت و وابستگی می‌توانند بخشی از واریانس جامعه‌ستیزی را پیش‌بینی کنند. همچنین در این پژوهش دریافتیم که بین خود طرحواره‌های ناسازگار اولیه نیز ارتباط وجود دارد بهاین ترتیب که همبستگی بین بیشتر زیرمقیاس‌های طرحواره‌های ناسازگار اولیه متوسط و یا متوسط به بالا بود. بنابراین این یافته‌ها بسط نتایج پژوهش‌های گذشته به شمار می‌رود با توجه به اهمیت طرحواره‌های ناسازگار اولیه در بروز اختلال‌های شخصیت و آسیب‌های روانی - اجتماعی این زنان، تمرکز بر این طرحواره‌ها در برنامه‌های درمانی به منظور ارتقاء سازگاری فردی، روانی، اجتماعی و رفع مشکل‌های ترک مواد می‌تواند بسیار مفید و کمک‌دهنده باشد.

در نهایت، پیشنهاد می‌شود در مداخله‌های درمانی زنان بی‌خانمان وابسته به مواد، با توجه به میزان بالای جامعه‌ستیزی‌شان و همچنین نمره بالا در طرحواره‌های ناسازگار مورد توجه بیشتری قرار گیرند که در جهت بهبود وضعیت این افراد کمک‌کننده باشد و نیز پیشنهاد می‌شود دولت به جای اردوگاه‌های اجباری، انتقال به گداخانه‌ها، رفتار غیرانسانی، مراکز گذری بی-حد و حساب که به جای درمان اعتیاد، خصوصیت جامعه‌ستیزی بیشتری را در آن‌ها رشد می-دهد، مراکزی به عنوان بازپروری یا بازتوانی اعیاد بر مبنای رفتار انسانی، آموزش مهارت‌های زندگی، مددکاری اجتماعی و پیوند سالم با اجتماع و خانواده، آموزش کار و حرفة تأسیس کند تا به بازتوانی این قشر آسیب‌دیده که تعداد قابل توجهی از آنان قربانی مخاطره‌های زندگی شده-اند بهطور اصولی و زیربنایی کمک شود.

منابع

- آهی، قاسم، محمدی‌فر، محمدعلی، و بشارت، محمدعلی. (1386). پایابی و اعتبار فرم کوتاه پرسشنامه طرحواره‌های یانگ. مجله روان‌شناسی و علوم تربیتی. 37(3): 5-20.
- اردلان، علی، هلاکوی‌نائینی، کورش، محسنی‌تبریزی، علیرضا، و جزایری، علیرضا. (1381). ارتباط جنسی برای بقا: پیامد فرار دختران از منزل. فصلنامه رفاه اجتماعی، 5(3): 187-220.
- انصاری، سارا، غرائی، بنفشه، و افسر کازرونی، پروین. (1388). بررسی اختلال‌های شخصیتی، راهبردهای مقابله‌ای و HIV مثبت در زنان روسپی و سوءاستفاده‌کنندگان مواد. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، رشته روان‌شناسی بالینی، انتستیتو روان‌پزشکی تهران. دانشگاه علوم پزشکی تهران.

- جمشیدی منش، منصوره، سلیمانی فر، پروین، و حسینی، فاطمه. (1383). ویژگی‌های فردی، خانوادگی، اجتماعی و اقتصادی زنان معتقد زندانی. *فصلنامه پرستاری ایران*. 17(4): 48-55.
- داوران، مریم، کافی‌ماسله، موسی، مداح، محسن، ابراهیمی‌فرد، سودابه، داوران، شیوا، سلطانی، شال‌رضا، و ثاقبی‌سعیدی، کرامه. (1391). ارتباط نمایه توده بدنی (BMI) با ویژگی‌های روان-شناختی (بر اساس MMPI-2) در مبتلایان به چاقی. *مجله دانشگاه علوم پزشکی گیلان*. 21(82): 15-23.
- دهقانی، محسن، علشوری، احمد، حبیبی‌عسکرآباد، مجتبی، و خطیبی، میرعلی. (1389). هنجاریابی و بررسی ویژگی‌های روان‌سنجدی سیاهه شخصیتی چندوجهی مینه‌سوتا. *محله روان‌شناسی*. 55(3): 299-318.
- دیوانداری، حسن، آهی، قاسم، اکبری، حمزه، و مهدیان، حسین. (1388). فرم کوتاه پرسشنامه طرحواره یانگ: بررسی ویژگی‌های روان‌سنجدی و ساختار عاملی بین دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشمر سال تحصیلی 86-85. *پژوهشنامه تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد*. 20(3): 103-133.
- رحیمی‌موقر، آفرین، ملایری‌خواه لنگرودی، زهرا، دلبور‌احمدی، شهرناز، و امین‌اسماعیلی، معصومه. (1390). بررسی کیفی نیازهای زنان برای درمان اعتیاد. *فصلنامه روان‌پزشکی و روان‌شناسی بالینی ایران*. 17(2): 116-125.
- رزاقی، عمران‌محمد، رحیمی‌موقر، آفرین، محمد، کاظم، و حسینی، مهدی. (2003). مطالعه کیفی رفتارهای جنسی مخاطره‌آمیز در معتقدان تزریقی تهران. *محله دانشکده بهداشت و انتیتو تحقیقات بهداشت عمومی*. 2(6): 1-10.
- رفیعی، حسن، مدنی‌قهفرخی، سعید، و امینی، مروهه. (1387). مشکلات اجتماعی در اولویت ایران. *انجمن جامعه شناسی ایران*. 9(1-2): 184-208.
- روحی کریمی، تلچارا، فرهادی، محمدحسن، میرجانی‌اقدم، اکبر، جعفری، فیروزه، موسویان، سید‌محمد‌هادی، فرهودیان، علی، توکلی، محمود، و رضویه، اصغر. (1390). مقایسه تلقین-پذیری در افراد وابسته به مواد افیونی و افراد عادی. *فصلنامه علمی پژوهشی توانبخشی ویژه‌نامه مطالعات اعتیاد*. 12(5): 58-64.
- زرگر، محمد، کاکاوند، علیرضا، جلالی، محمدرضا، و صلواتی، مژگان. (1390). مقایسه طرحواره‌های ناسازگار اولیه و رفتارهای مقابله‌ای اجتناب در مردان وابسته به مواد شب‌افیونی و افراد بهنجهار. *فصلنامه روان‌شناسی کاربردی*. 5(1): 84-96.
- شاپیگان، اسحاق. (1390). تأثیر اعتیاد زنان باردار بر جنین و نقش پلیس زن در درمان آنان. دو فصلنامه پلیس زن. 5(1): 30-42.
- صابری زرقندي، محمدباقر. (1390). برخی از چالش‌های بهداشت روان و اعتیاد در ایران. *فصلنامه روان‌پزشکی و روان‌شناسی بالینی ایران*. 17(2): 157-161.

صالحی، بهمن، صلحی، حسن، فتوت، امیررضا، معتمدی، درخشند، مرادی، شیرین، و ابراهیمی، سمیه. (1391). مقایسه اختلالات روان‌پژوهشی خانواده‌های معتادین به تریاک مراجعة‌کننده به کلینیک‌های ترک اعتیاد و مراجعین به سازمان انتقال خون. مجله دانشگاه علوم پزشکی اراک.

.32-38(3) (15)

فاتحی‌زاده، مریم، و عباسیان، حمیدرضا. (1382). هنجاریابی فرم کوتاه آزمون طرحواره‌های شناختی بر روی دانشجویان دانشگاه اصفهان. پایان‌نامه کارشناسی. دانشگاه اصفهان.

قاسمی‌روشن، ابراهیم. (1382). از اعتیاد زنان تا نابسامانی خانواده. فصلنامه کتاب زنان (مطالعات راهبردی زنان). 6(4): 130-151.

گراهام، جان‌رابرت. (1378). ارزشیابی شخصیت و آسیب‌شناسی روانی (راهنمای MMPI-2). ترجمه حمید یعقوبی و موسی کافی‌ماسوله. انتشارات ارجمند. (تاریخ انتشار اثر به زبان اصلی: 1993).

نجاریان، بهمن، و داوودی، ایران. (1380). ساخت و اعتباریابی SCL-25: فرم کوتاه‌مدت-SCL. مجله روان‌شناسی. 5(2): 136-149.

نوربالا، احمدعلی. (1390). سلامت روانی-اجتماعی و راهکارهای بهبود آن. فصلنامه روان‌پژوهی و روان‌شناسی بالینی ایران (ویژه‌نامه). 17(2): 151-156.

یانگ، جفری. کلوسکو، ژانت، و ویشار، مارگوری. (1386). طرحواره درمانی. ترجمه حسن حمیدپور و زهرا اندور. انتشارات ارجمند. تهران. (تاریخ انتشار اثر به زبان اصلی: 1950).

Abbott, A. (2007). Scanning Psychopaths. *Journal of Nature publishing group*, 7172(450): 942-944.

Ball, S. A., Cobb-Richardson, P., Connolly, A. J., Bujosa, C. T., O'Neall, & Thomas, W. (2005). Substance abuse and personality disorders in homeless drop-in center clients: symptom severity and psychotherapy retention in a randomized clinical trial. *Journal of Comprehensive Psychiatry*, 5(46): 371-379.

Brotchie, J., Meyer, C., Copello, A., Kidney, R., & Waller, G. (2004). Cognitive representations in alcohol and opiate abuse: The role of core beliefs. *The British Journal of Clinical Psychology*, 43, 337-342.

Decouvelaere, F., Graziani, P., Gackiere-Eraldi, D., Rusinek, S., & Hautekeete, M. (2002). Hypothesis of existence and development of early maladaptive schemas in alcohol-dependent patients. *Journal de Thérapie Comportementale et Cognitive*, 12, 43-48.

Jasmin, V., Stefan, G., Eileen, M., Raul, G., & Laura, S. (2011). Psychopathic Heroin Addicts are not uniformly impairer across neurocognitive domains of impulsivity. *Journal of Drug & alcohol dependence*, 2/3(114): 194-200.

Moggi, F., Giovannoli, A., Buri, C., Moos, B. S., & Moos, R. H. (2010). Patients with substance Use and Personality Disorder: A Comparison of Patient

Characteristics, treatment Process and Outcome in Swiss and U.S Substance Use Disorder Programs. *The American Journal of Drug and Alcohol Abuse*, 36(10): 66-72.

Nordahl, H. M., Halth, H., & Haugum, J. A. (2005). Early Maladaptive Schema in Patients with or without Personality Disorders: Does Schema Modification Predict Symptomatic Relief? *Journal of Clinical Psychology and Psychotherapy*, 12: 142-149.

Rafiey, H., Narenjiha, H., Shirinbayan, P., Noori, R., Javadipour, M., Roshanpajouh, M., Samiei, M., & Assari, S. (2009). Needle and syringe sharing among Iranian drug injectors. *Iranian Research Center for Substance Abuse and Dependence (IRCSAD)*, University of Social Welfare and Rehabilitation Science, Tehran, Iran. 30 (6): 6-21.

Rees, C.D., & Wilborn, B. L. (1983). Correlates of drug abuse in adolescent: a comparison of families of drug abusers with families of non-drug abusers. *Journal of youth and adolescence*, 12: 314-351.

Reeves, M., & Taylor, J. (2007). Specific Relationship between Core Beliefs and Personality Disorder Symptoms in a None-Clinical Sample. *Journal of Clinical Psychology and Psychotherapy*, 2(14): 96-104.

Rezaei, F., & ShamsAlizadeh, N. (2011). Early Maladaptive Schema in methamphetamine and opioid Addicts. *Journal of European Psychiatry*; 1(26): 93-99.

Rezaei, F., Haidaripoor, S., & Ghadami, N. (2012). Early Maladaptive Schema in addicts and their association with personality disorder. *Journal of European Psychiatry; Supplement*, 27(1): 1-1. (Abstract).

Roper, L., Dickson, J. M., Tinwell, C., Booth, P. G., & Mc Guire, J. (2009). Maladaptive Cognitive Schemas in Alcohol Dependence: changes Associated with a brief Residential Abstinence Program, *Journal of Cognitive Therapy Research*, 3(34): 207-215.

Shorey, R. C., Anderson, S. E., & Staurt, G. L. (2012). Gender differences in Early Maladaptive Schemas in a treatment seeking Sample of Alcohol-Dependence adults. *Journal of substance use & Misuse*, 1(47): 108-116.

Shorey, R. C., Staurt, G. L., & Anderson, S. E. (2012). The Early Maladaptive Schemas of treatment seeking young adults: a descriptive investigation. *Journal of substance Abuse Treatment*, 3(42): 271-278.

Verheul, R. (2001). Co-morbidity of personality disorders in individuals with substance use disorders. *Journal of European Psychiatry*, 16(5): 274-82.

Walsh, Z., Allen, L. C., & Kosson, D. S. (2007). Beyond Social Deviance: Substance Use Disorders and the Dimensions of Psychopathy. *Journal of Personality Disorder*, 3(21): 273-288.

Welch, S. (2006). Substance use and personality disorders. (Review Article). *Journal of Psychiatry*, 1(6): 27-29.

Zimmerman, M., & Coryell, W. (1989). DSM-III personality disorder diagnoses in a non-patient sample: demographic correlates and comorbidity. *Journal of Arch Gen Psychiatry*, 46: 682-9.

پرسشنامه طرحواره‌های ناسازگار یانگ (فرم کوتاه)

لطفاً عبارت‌های زیر را با دقت خوانده و با توجه به ویژگی‌های خود برای هر عبارت پاسخ مناسب را مشخص نمایید.

کاملاً غلط	تقریباً غلط	بیشتر درست تا غلط	اندکی درست	تقریباً درست	کاملاً درست	6				
							5	4	3	2
1. اغلب کسی را نداشتم که از من حمایت کند، حرفهایش را با من بزند و عمیقاً نگران اتفاقاتی باشد که برایم می‌افتد.										
2. بدطور کلی کسی نبوده که به من عاطفه، محبت و صداقت نشان دهد.										
3. در بیشتر اوقات زندگی، این احساس به من دست نداد که برای فرد دیگری، شخص ویژه و ممتازی بهشمار روم.										
4. در اغلب اوقات کسی را نداشتم که واقعاً به من گوش دهد، مرد پنهاند یا اینکه احساس‌ها و نیازهای واقعی مرد در کند.										
5. وقتی نمی‌دانستم کاری را چگونه انجام دهم، کمتر شخصی پیدا می‌شد که مرا نصیحت و راهنمایی کند.										
6. من به افراد نزدیک خودم خیلی وابسته‌ام چون می‌ترسم مرا ترک کنند.										
7. آنقدر به دیگران نیازمندم که نگران از دست دادن آن‌ها هستم.										
8. نگران از این که افرادی که به من نزدیک‌کنند مرا ترک و رها کنند.										
9. وقتی احساس می‌کنم کسی که برایم مهم است از من دوری می‌کند، مأبوس می‌شوم.										
10. برخی اوقات آن قدر نگران آن هستم که مردم مرا ترک کنند که آن‌ها را از خودم می‌راتم.										
11. احساس می‌کنم مردم از من سودجویی می‌کنند.										
12. احساس می‌کنم که باید در حضور دیگران از خودم محافظت کنم، چون فکر می‌کنم در غیر این صورت به من آسیب می‌زنند.										
13. دیگران دیر یا زود به من خیانت می‌کنند.										
14. نسبت به انگیزه‌های دیگران، سوء‌ظن شدید دارم.										
15. معمولاً بدطور جدی به انگیزه‌های مردم کفر می‌کنم.										
16. فکر می‌کنم وصله ناجور اجتماع هستم.										
17. اساساً با یقینه خیلی فرق دارم.										
18. نمی‌توانم به کسی تعاق خاطر داشته باشم؛ انسان گوش‌گیری هستم.										
19. احساس می‌کنم از مردم بیگانه شدمام.										
20. همیشه احساس می‌کنم در بین افراد گروه جایی ندارم.										
21. مردان یا زنانی که دوست‌شان دارم، وقتی ناقض‌ضعف مرما بینند، دیگر مرا دوست ندارند.										
22. اگر کسی واقعاً مرا بشناسد دوست ندارد با من رابطه‌ای نزدیک برقرار کند.										
23. لیاقت عشق، توجه و احترام دیگران را ندارم.										
24. احساس می‌کنم هیچ کس مرا دوست ندارد.										
25. در سیاری از جنبه‌ها، بیش از آن ناپذیرفتی هستم که بتوانم خودم را به دیگران نشان دهم.										
26. تقریباً هیچ کاری را نمی‌توانم به خوبی دیگران انجام دهم.										
27. وقتی به موقوفت نزدیک می‌شوم از درون احساس بی‌کفایتی می‌کنم.										
28. بیشتر مردم در حوزه‌های شغلی و کاری از من نوایانرند.										
29. نمی‌توانم مانند اغلب مردم در کارهای روزمره‌ایم با استعداد باشم.										
30. در کار یا تحصیل، مثل بقیه با هوش نیستم.										
31. احساس می‌کنم نمی‌توانم به تنهایی از پس کارهای زندگی روز مرهم برآیم.										
32. فکر می‌کنم در انجام کارهای روزمره‌ایم آدم و استهای هستم.										
33. فاقد عمل سلیمان هستم.										
34. اصلاً به قضاوتهای خودم در موقعیت‌های روزمره، اعتماد ندارم.										
35. احساس می‌کنم نمی‌توانم به تنهایی گلیم خودم را از آب ببرون بکشم.										
36. نمی‌توانم از شر این احساس رها شوم که اتفاق بدبی می‌خواهد بیفتد.										
37. احساس می‌کنم هر لحظه شاید یک فاجعه طبیعی، جنابی، حقوقی یا پژوهشی برایم اتفاق بیفتد.										
38. می‌ترسم مورد حمله قرار بگیرم.										
39. می‌ترسم تمام سرمایه‌های خود را از دست بدhem و بیچاره شوم.										
40. اغلب نگرانم دجار سکته قلبی شوم، حتی وقایعه دلایل پژوهشی کمی برای این احتمال وجود دارد.										

41. قادر نیستم از والدینم جدا شوم، کاری که همسن و سال‌هایم انجام می‌دهند.
42. من و والدینم تقابل داریم خود را بیش از حد در زندگی و مشکل‌های یکدیگر درگیر کنیم.
43. برای من و والدینم بسیار سخت است که بدون داشتن احساس‌گاههای خوبی خصوصی خود را از یکدیگر پنهان نگاه داریم.
44. اغلب احساس‌می کنم انگار والدینم در من زندگی می‌کنند، من نمی‌توانم یک زندگی جدایانه‌ای برای خود داشته باشم.
45. اغلب احساس‌می کنم هویت جدایانه‌ای از والدین و همسن ندارم.
46. فکر می‌کنم اگر کاری را بکنم که دلم می‌خواهد، برای خودم دردرس درست می‌کنم.
47. احساس‌می کنم چاره‌ای ندارم جز این که به خواسته‌های دیگران تن دهم، چون در غیر این صورت مرا ترک می‌کنند یا درصده تلافی بر می‌آیند.
48. در روابط به دیگران اجازه می‌دهم که بر من مسلط شوند.
49. همیشه به دیگران احرازه داده‌ام بجای من تصمیم بگیرند؛ در نتیجه من واقعًا نمی‌دانم چه می‌خواهم.
50. خیلی برایم مشکل است از دیگران تقاضا کنم حقوقم را رعایت کنند و احساساتم را درک کنند.
51. کار مراقبت از زندگانم برو من روشن است.
52. ادم خوبی هستم چون بیش از آن که به فکر خودم باشم به فکر دیگرانم.
53. مهم نیست که چقدر سرم شلوغ است، من همیشه می‌توانم وقتی را برای دیگران کنار بگذارم.
54. همیشه سوگ مصبور مشکل‌های دیگران بوده‌ام.
55. دیگران نظرشان این است که من برای آن‌ها خوبی کار می‌کنم؛ ولی برای خودم کلی انجام نمی‌دهم.
56. از این که احساسات مشتم (مثل توجه و محبت) را به دیگران نشان دهم، خیلی خجالت می‌کشم.
57. برای من خیلی سخت است که احساساتم را نزد دیگران بروز دهم.
58. برای من خیلی سخت است که راحت و خود انگیخته رفتار کنم.
59. آنقدر خودم را کترول می‌کنم که مردم فکر می‌کنند ادم بی احساسی هستم.
60. مردم نظرشان این است که من عصبی و نلراحتم.
61. باید در هر کاری که انجام می‌دهم بهترین باشم؛ نمی‌توانم تعقیم را کنم.
62. سعی می‌کنم نهایت تلاش خودم را بکنم؛ اگر کار تا حدودی خوب باشد، هیچ‌گاه راضیم نمی‌کنم.
63. باید به تمام مسئولیت‌هایم عمل کنم.
64. احساس‌می کنم برای پیشرفت و دستیابی به خواسته‌های خود، همواره تحت فشار هستم.
65. وقتی که کاری را اشتباه انجام می‌دهم، نمی‌توانم خودم را ببخشم یا برای اشتباهم بهانه‌تراشی کنم.
66. وقتی از کسی چیزی می‌خواهم، خیلی برایم سخت است (نه بشنو).
67. ادم خاصی هستم و نمی‌توانم محدودیت‌هایی را که بر سر راه مردم و خود بپذیرم.
68. از این که مرزا محدود کنند یا نگذارند کاری را که می‌خواهم بکنم، متفترم.
69. احساس‌می کنم نایاب از قانون‌ها و قراردادهای مهنجاری که مردم تابع آن‌ها هستند، اطاعت کنم.
70. احساس‌می کنم کاری که من باید بکنم ارزشمندتر از کارهای دیگران است.
71. نمی‌توانم برای انجام تمام و کمال وظایف معمول یا خسته‌کننده نظم و انصباط خاصی داشته باشم.
72. اگر به یکی از اهدافم نرسم زود مأیوس می‌شوم و دست از کار می‌کشم.
73. برای من خیلی سخت است که رضایت آنی را فدای خوشحالی آتی کنم.
74. نمی‌توانم به خودم فشار بیاورم که کارهایی را که برایم خواشیدند، انجام دهم، حتی وقتی که می‌دانم نتایج خوبی در پی دارند.
75. بهندرت توانسته‌ام به تصمیم خودم پایبند باشم.